

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VI. — Wydana i rozesłana dnia 16. stycznia 1915.

Treść: № 10. Rozporządzenie celem wykonania artykułu XIV. rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. grudnia 1914, wprowadzającego ordynację konkursową, ugodową i zaczepną.

10.

Rozporządzenie Ministra skarbu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości z dnia 12. stycznia 1915

celem wykonania artykułu XIV. rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337, wprowadzającego ordynację konkursową, ugodową i zaczepną.

Celem wykonania artykułu XIV. rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. grudnia 1914, Dz. u. p. Nr. 337, rozporządza się, co następuje:

A. Postanowienia o należnościach od postępowania konkursowego.

1. Należność ryczałtowa, przypadająca do zapłaty bez wymiaru urzędowego.

§ 1.

Jeżeli konkurs ukończono rozdziałem (§ 139 o. k.) albo ugodą przymusową (§ 157. o. k.) natenczas winien zarządca masy zapłacić należność ryczałtową, wymienioną w artykule XIV., § 2., ustęp 1., l. 1., rozporządzenia cesarskiego, przed ukończeniem konkursu, bezpośrednio, bez urzędowego wymiaru. Zapłata należności nastąpić ma za przedłożeniem poświadczenia złożenia w dwóch egzemplarzach w tym urzędzie (urzędzie podatkowym, kasie skarbowej, kasie urzędu taks, urzędzie dla dochodów niestałych itd.), po-

wołanym do przyjmowania wpłat należnościowych, w którego okręgu urzędowym znajduje się siedziba komisarza konkursowego.

§ 2.

(1) W poświadczeniu złożenia należy wymienić złożoną kwotę w cyfrach i literach i oznaczyć ją jako należność ryczałtową od postępowania konkursowego, następnie podać imię i nazwisko (firmę) i miejsce zamieszkania krydataryusza, siedzibę jego przedsiębiorstwa, siedzibę urzędową komisarza konkursowego, sposób ukończenia konkursu (rozdział lub ugodę przymusową) oraz imię i nazwisko tudzież adres zarządcy masy i tych osób, które w razie ugody przymusowej przejęły odpowiedzialność za zobowiązania krydataryusza, wreszcie uwidocznić podstawę obliczenia należności ryczałtowej; winno to nastąpić w ten sposób, aby kwoty użyte lub rozporządzalne do wyrównania

1. kosztów postępowania konkursowego (§ 46., l. 1., ustęp 1., o. k.),

2. ogółu wierzytelności konkursowych pierwszej, drugiej i trzeciej klasy (§§ 50. do 56., o. k.) zostały wykazane sumarycznie, lecz odrębnie wedle kategorii l. 1. i 2. Poświadczenia złożenia należy zaopatrzyć datą i podpisem składającego.

(2) Na jednym egzemplarzu poświadczenia złożenia umieścić winien komisarz konkursowy potwierdzenie, że zbadał podstawę obliczenia, wymienioną w poświadczeniu złożenia, i uznał ją za prawdziwą lub sprostował; w zapisku potwierdzającym należy nadto (artykuł XIV., § 5., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego) podać wysokość zabezpieczenia i daty jego złożenia sądowego w razie, gdyby skutek zarządzenia komisarza

konkursowego zażądano zabezpieczenia dla nadwyżki należności ryczałtowej, którą ewentualnie dodatkowo należy zapłacić (artykuł XIV., § 5., ustęp 2, rozporządzenia cesarskiego).

§ 3.

Jeden egzemplarz poświadczenia złożenia, zaopatrzone potwierdzeniem komisarsza konkursowego (§ 2., ustęp 2.) winien zatrzymać urząd, wymieniony w § 1., jako alegat rachunku, natomiast drugi egzemplarz, zaopatrzone urzędowym potwierdzeniem co do skuteczniejszej zapłaty należności ryczałtowej, należy zwrócić stronie.

§ 4.

Stosowne zabezpieczenie, które należy uścić wedle artykułu XIV., § 5., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego dla dodatkowo zapłacić się mającej należności ryczałtowej winno się uskutecznić przez złożenie w sądzie. Jeżeli konkurs ukończony zostanie rozdziałem, wówczas mają analogiczne zastosowanie postanowienia § 138. o. k.

§ 5.

Postanowienia §§ 1. do 4. należy stosować analogicznie, jeżeli po ukończeniu konkursu wyjdzie na jaw majątek, należący do masy konkursowej (§ 138., ustępy 1. i 2., o. k.).

2. Należność ryczałtowa, przypadająca do zapłaty na podstawie wymiaru urzędowego.

§ 6.

W razie ukończenia konkursu z powodu braku mnogości wierzycieli konkursowych (§ 166., ustęp 1., o. k.) albo za zgodą wierzycieli (§ 167., o. k.), obowiązani są zarządca masy i krydataryusz przed ukończeniem konkursu donieść o tem celem wymierzenia należności ryczałtowej, wymienionej w artykule XIV., § 2., ustęp 1., l. 2., rozporządzenia cesarskiego temu urzędowi, upoważnionemu do przyjmowania oznajmień należnościowych (§ 43., ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50, urzędowi podatkowemu, kasie skarbowej, urzędowi wymiaru należności), w którego okręgu urzędowym znajduje się siedziba urzędowa komisarsza konkursowego.

§ 7.

(1) Równocześnie z doniesieniem, wymienionem w § 6., należy przedłożyć urzędowi wszelkie środki pomocnicze, potrzebne do wymiaru. W szczególności należy podać pisemnie:

1. dochód z należących do masy konkursowej ruchomości i nieruchomości, które sprzedano w toku postępowania konkursowego;

2. kwotę pozostałego zresztą majątku w gotówce, należącego do masy konkursowej;

3. cenę sprzedaży (cenę zwyczajną, § 305. p. ks. u. c.) reszty rzeczy, należących do masy konkursowej, a mianowicie

a) odnośnie do mas odrębnych (§ 48, ustęp 1., o. k.) oddzielnie dla każdej poszczególnej masy, wymieniając osobno przypadającą na każdą z tych mas kwotę roszczeń wierzycieli z prawem odrębności;

b) odnośnie do reszty majątku, o ile składa się z nieruchomości, oddzielnie dla każdej z tych poszczególnych części składowych majątku; o ile składa się z papierów wartościowych, z odrębnem wyszczególnieniem ilości sztuk, rodzaju, wartości nominalnej i kursowej papierów wartościowych; odnośnie do udziałów w przedsiębiorstwach i roszczeń, dotyczących aktywów, z wyszczególnieniem wartości nominalnej i ceny sprzedaży każdej z poszczególnych części składowych majątku; o ile zaś majątek składa się z innych rzeczy ruchomych, sumarycznie dla każdego poszczególnego gatunku tych rzeczy (sprzęty domowe, odzież, klejnoty, zapasy itd.).

(2) Jeżeli w toku postępowania konkursowego odbyło się sądowe oszacowanie majątku masy albo poszczególnych części składowych tegoż majątku, należy podać także wyniki oszacowania, a to przy rozgatunkowaniu, wspomnianem w ustępie poprzednim.

(3) Daty, przytoczone w ustępie 1., l. 1., 2. i 3., lit. a, następnie w ustępie 2., winien komisarz konkursowy, o ile to na podstawie aktów postępowania konkursowego jest możliwe, zbadać i potwierdzić jako prawdziwe albo je sprostować. O ile nie jest możliwe zbadanie na podstawie aktów postępowania konkursowego, winien komisarz konkursowy uwidocznić to w zapisku, dodanym do pisemnych oświadczeń strony.

§ 8.

Wytyczną dla oceny wartości (§ 7., ustęp 1., l. 3.) są przede wszystkim stosunki istniejące w dniu, w którym podaje się wartość. Jeżeli do dnia zniesienia konkursu okażą się zmiany co do podanych wartości, w takim razie należy je uwzględnić przy wymiarze należności ryczałtowej; zmniejszenia wartości, o ile w inny sposób nie są ustalone, winna udowodnić strona.

§ 9.

Zniesienie konkursu zawisłem jest od tego, aby dla należności ryczałtowej uiszczono stosowne

zabezpieczenie (artykuł XIV., § 5., ustęp 3., rozporządzenia cesarskiego), które ustanowić winien komisarz konkursowy. Zabezpieczenie uskutečnić należy przez złożenie w sądzie.

B. Postanowienia o należnościach od postępowania ugodowego.

§ 10.

(1) Należytość ryczałtowa przypadająca do zapłaty od ugody sądownie zatwierdzonej (artykuł XIV., § 10., ustęp 1., rozporządzenia cesarskiego) należy zapłacić bez urzędowego wymiaru bezpośrednio w tym urzędzie (urzędzie podatkowym, kasie skarbowej, kasie urzędu taks, w urzędzie dla dochodów niestałych itd.), powołanym do przyjmowania wpłat należnościowych, w którego okręgu urzędowym znajduje się siedziba urzędowa komisarza ugodowego.

(2) Jeżeli należytości ryczałtowej nie zapłacono już przed sądownym zatwierdzeniem ugody, natenczas należy dać zabezpieczenie przed udzieleniem tego zatwierdzenia. Zabezpieczenie nastąpić winno przez złożenie w gotówce w urzędzie, wymienionym w ustępie pierwszym, kwoty pieniężnej, równającej się kwocie należyciowej.

§ 11.

(1) Zapłata lub zabezpieczenie (§ 10.) ma nastąpić za przedłożeniem poświadczenia złożenia w dwóch egzemplarzach.

(2) W poświadczeniach złożenia wyrazić należy złożoną kwotę w cyfrach i literach i oznaczyć ją jako zapłatę lub zabezpieczenie należyci ryczałtowej od postępowania ugodowego, następnie podać imię i nazwisko (firmę) tudzież miejsce zamieszkania dłużnika i, siedzibę jego przedsiębiorstwa, siedzibę urzędową komisarza ugodowego oraz imię i nazwisko tudzież adres zarządcy ugodowego i tych osób, które na podstawie ugody przyjęły odpowiedzialność za zobowiązanie dłużnika, w końcu uwidocznić podstawę obliczenia należyci ryczałtowej. Winno to nastąpić w ten sposób, że kwoty użyte lub rozporządzalne dla zaspokojenia

1. wierzycieli, których wierzytelnościom przysługuje pierwszeństwo (§ 46., ustęp 2., w łączności z § 23. o. ugod.), jednak z wykluczeniem samej należyci ryczałtowej,

2. wierzycieli, których wierzytelnościom nie przysługuje pierwszeństwo (§ 46., ustęp 3., o. ugod.) wykazuje się w wymiarze, odpowiadającym przyjętemu wnioskowi ugodowemu (§ 42., o. ugod.) sumarycznie, lecz odrębnie wedle kategorii I. 1. i 2. Poświadczenia złożenia należy zaopatrzyć datą i podpisem składającego.

(3) Na jednym egzemplarzu poświadczenia złożenia winien umieścić komisarz ugodowy zapisek, czy podstawa obliczenia należyci ryczałtowej, przytoczona w poświadczeniu złożenia, zgadza się z sądowymi aktami postępowania ugodowego, w braku zaś zgodności uwidocznić w czem polega różnica. O ile zbadanie na podstawie aktów postępowania ugodowego nie jest możliwym, uwidocznili to komisarz ugodowy w zapisku na jednym z egzemplarzy poświadczeń złożenia.

§ 12.

(1) Egzemplarz, zaopatrzony zapiskiem komisarza ugodowego co do zgodności z aktami postępowania ugodowego (§ 11., ustęp 3.), winien zatrzymać urząd wymieniony w § 10., ustęp 1., jako alegat rachunku, drugi egzemplarz natomiast, zaopatrzony potwierdzeniem urzędowym co do uskutecznienia zapłaty lub dania na nią zabezpieczenia, należy zwrócić stronie.

(2) Przed zupełną zapłatą lub dostatecznym zabezpieczeniem należyci ryczałtowej albo wykazaniem, że władza skarbowa zgadza się na sądowe zatwierdzenie ugody, nie może być ugoda zatwierdzona przez sąd w myśl § 50., l. 4., o. ugod.

(3) Od czasu sądowego zatwierdzenia ugody uważa się kwotę, złożoną na zabezpieczenie, jako daną celem zapłaty należyci ryczałtowej.

C. Postanowienia wspólne.

§ 13.

(1) O każdym ukończeniu konkursu i każdym zatwierdzeniu ugody mają sądy zawiadamiać tę kierującą władzę skarbową pierwszej instancyi (oddział należyciowy powiatowej dyrekcji skarbu, urząd wymiaru należyci), w której okręgu urzędowym ma swą siedzibę urzędową komisarz konkursowy lub ugodowy. Jeżeli zawiadomienie dotyczy ukończenia konkursu, należy uwidocznić także sposób tego ukończenia.

(2) Zawiadomienia, przytoczone w ustępie poprzednim, można uskutecznić przez udzielenie wygotowania uchwały sądowej, którą uznano konkurs za ukończony albo ugodę zatwierdzono.

(3) Postanowienia obu poprzednich ustępów stosować należy analogicznie, jeżeli po ukończeniu konkursu wyjdzie na jaw majątek, należący do masy konkursowej (§ 138., ustęp 1. i 2., o. k.).

§ 14.

Celem zbadania, czy zachowano przepisy, zawarte w artykule XIV. rozporządzenia cesarskiego i w postanowieniach wyżej przytoczonych

oraz celem wymiaru należyci ryczałkowej, mogą organa skarbowe zażądać od tych osób, które obowiązane są do zapłaty należyci ryczałkowej albo za tę należyci odpowiadają, przedłożenia wszelkich środków pomocniczych, potrzebnych do tych czynności urzędowych; w szczególności można zażądać od zarządcy masy i od krydata-ryusza uwierzytelnionych odpisów zatwierdzonych projektów rozdziału (§§ 129., 130. i 136. o. k.) lub dokumentu sporządzonego na ugode przymusową, od dłużnika w postępowaniu ugodowym i od zarządcy ugodowego uwierzytelnionych odpisów dokumentu, sporządzonego na ugode. Dla tych samych celów można postarać się także o akta sądowe postępowania konkursowego lub ugodowego.

§ 15.

Jeżeli ugoda przymusowa lub ugoda sądownie zatwierdzona przenosi własność nieruchomości

(artykuł XIV., § 6., ustęp 2., i § 12., ustęp 2., rozporządzenia cesarskiego) albo jeżeli przy tej sposobności zawarto inną czynność prawną, podlegającą bezpośredniej zapłacie należyci na podstawie urzędowego wymiaru, natenczas należy, nie naruszając zarządzeń, wydanych odnośnie do należyci ryczałkowej w §§ 1. do 5. i 10. do 14., oznajmić te czynności prawne celem wymiaru należyci według ogólnych przepisów o należyciach z zachowaniem §§ 43. i 44. ustawy z dnia 9. lutego 1850, Dz. u. p. Nr. 50., a to pod rygorem ujemnych skutków, przewidzianych w §§ 79., l. 8., i 80. tej samej ustawy.

§ 16.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Hochenburger wlr.

Engel wlr.